

۲
 برنامه مراسم تاسوعا و عاشورا در ایبانه

۳
 نخل های ایبانه

۶
 محرم در ایبانه

سخن اول

جامعه ایبانه در عین فردگرایی، آثار و نشانه‌های بارز جامعه‌ای جمع‌گرا را در خود داشته است. اعضای این جامعه همواره از امکانات موجود در جامعه، برای رشد خود استفاده کرده‌اند و در همین حال باور داشته‌اند که رشد کل جامعه، وابستگی همه جانبه با تعالی تک‌تک اعضای آن دارد و به همین دلیل در گذشته، کمتر فرصتی را برای اعتلای آحاد جامعه ایبانه از دست داده‌اند. در تاریخ ایبانه که بیشتر در اذهان سالمندان آن باقیمانده و سینه به سینه به نسل‌های بعدی انتقال یافته است کمتر از نام‌های معینی در وقایع و رخداد‌های تاریخی نام برده می‌شود و این به معنای عمومیت داشتن میل آنان به مطرح بودن و رشد کلیت جامعه خود بوده است تا علاقه به مطرح بودن افراد فعال در حرکت‌های تاریخی و اجتماعی. به همین دلیل، ایبانه، خود بزرگ بوده است نه آنکه تنی چند بزرگ در ایبانه وجود داشته‌اند. آنان اعتقاد داشته‌اند که بزرگی ایبانه به معنی بزرگ بودن همه ایبانه‌ای‌ها است. چون که صد آید نود هم پیش ماست.

هیئت تحریریه

سنت‌ها

پایداری

عکس از: مهدی قربانی‌زاده ایبانه

برنامه مراسم تاسوعا و عاشورا در ایبانه

• نشست هم‌گرانی ایبانه‌ای‌ها

بنا به دعوت خانه مردم ایبانه نشستی از ایبانه‌ای‌ها در تاریخ ۱۳۹۰/۸/۲۳ در حسینیه ایبانه‌ای‌ها در تهران برگزار گردید. گرچه بیش از هشتاد نفر از ایبانه‌ای‌ها برای شرکت در این جلسه دعوت شده بودند ولی حدود پنجاه نفر در جلسه حضور یافتند. جلسه با تلاوت آیاتی از قرآن کریم توسط آقای صدرا کامرانی ایبانه آغاز گردید. ابتدا آقای سهراب حکیم‌زاده ایبانه توضیحاتی در مورد علت تشکیل جلسه و هدف و برنامه آن به اطلاع حاضرین رساندند. براین اساس خانه مردم ایبانه به‌عنوان تنها تشکل مردمی و غیردولتی مردم این روستا به‌منظور تشویق اهالی به عضویت در این تشکل متعلق به خودشان، اقدام به دعوت از گروهی از همشهریان که دارای نفوذی در بین اهالی هستند نمود. هدف از این نشست بحث و تبادل نظر و توضیح و تشریح شرایطی است که امروز بر ایبانه حاکم شده است و می‌رود که این روستای تاریخی و با ارزش را که به‌عنوان میراث بشریت مورد توجه یونسکو قرار گرفته به‌طور کلی نابود کند و خاطره آن را از بین ببرد. ایبانه‌ای‌ها می‌توانند و باید برای برون‌رفت از بحرانی که زادگاهشان را با خطر نابودی مواجه ساخته است در کنار هم قرار گرفته و با تشریک مساعی با یکدیگر و دستیابی به راهکارهای عملی اقدامی عاجل در این رابطه به عمل آورند. هدف از دعوت ایبانه‌ای‌ها برای حضور در این نشست، دستیابی به روش‌های برقراری دوباره تفاهم اجتماعی در بین اهالی آن است به این امید که با شکل‌گیری دوباره این تفاهم در حول تشکل مردمی خانه مردم ایبانه، شدت بحران موجود کاهش یافته و زمینه جذب و جلب تعداد بیشتری از اهالی در این حوزه فراهم شود.

ادامه در صفحه ۳

۱ - محله هرده

گردآورنده: حمید دهقان ایبانه

راسته و عزاداری در محل زیارت، مجدداً به مسجد یسمان بازگشته و مراسم به پایان می‌رسد.
- ساعت سه بعدازظهر مراسم شده گردانی از مسجد یسمان شروع و با توقف در محل‌های معین مراسم ادامه می‌یابد. شده گردانی در ساعت ۴ بعدازظهر در مسجد یسمان پایان می‌یابد.
- ساعت چهار بعدازظهر مراسم نخل گردانی از حسینیه برآزا شروع می‌شود. نخل بر دوش عزاداران و بدون توقف و با عبور از مسیرهای مشخص و معین، مجدداً به حسینیه بازگشته و این مراسم خاتمه می‌یابد. عبور این نخل از کوچه علی صادق که دارای شیب بسیار زیادی است اوج مراسم نخل گردانی روز تاسوعا می‌باشد.
- بعد از مراسم نخل گردانی هیئت‌های عزادار به محل زیارت واقع در محله هرده رفته و به عزاداری ادامه می‌دهند.
- در ساعت هفت بعد از ظهر تاسوعا مراسم ذاکری در مسجد یسمان شروع می‌شود. این مراسم تا قبل از صرف شام ادامه می‌یابد.

ب: عاشورا

- اولین مراسم عاشورا «طلوع» است. طلوع از ساعت سه بامداد عاشورا شروع و با عبور از کوچه‌های روستا و با خواندن اشعار مشخص ادامه می‌یابد.
- ساعت نه صبح عاشورا مراسم با زنجیرزنی مقابل حسینیه «برآزا» شروع می‌شود. در همین ساعت عزاداران نخل را از حسینیه بیرون می‌آورند. این نخل که بر دوش عزاداران حمل می‌گردد در محل‌های مشخص بر زمین گذاشته می‌شود و مردم نذورات خود را توزیع می‌کنند. حرکت نخل که همراه با دسته‌های زنجیرزنی است تا ساعت چهار ادامه می‌یابد و مجدداً نخل به محل حسینیه بازگردانده می‌شود.
- بعد از انتقال نخل به حسینیه، دسته زنجیرزنی به سمت زیارت حرکت کرده و مراسم در زیارت ادامه می‌یابد. عزاداران سپس به مسجد پُرزله آمده و شام را در این مکان صرف می‌کنند. بانی این شام کسی است که در آن سال بر روی نخل نشسته است.
- ساعت ۸ شب مراسم شام غریبان از مسجد یسمان شروع و پس از عبور از مسیرهای مشخص در ساعت ده شب در همان مسجد خاتمه می‌یابد.

ج: مراسم بنی‌اسد

این مراسم در بعدازظهر اولین روز بعد از عاشورا از مقابل مسجد یسمان شروع می‌شود. لباس‌های مخصوص، شتر، اسب، گهواره، بیل و کلنگ، کلاه خود، زره، شمشیر و... که از لوازمات این مراسم است از روزهای قبل آماده می‌شود. عزاداران با عبور از مسیرهای معین به محل زیارت رفته و مجدداً به مسجد یسمان بازگشته و مراسم در این مکان پایان می‌یابد.

- شب تاسوعای حسینیه: مراسم روضه‌خوانی و شام در حسینیه ایبانه

- صبح تاسوعا: اجرای مراسم پرسه بعد از بازگشت دسته جغجغه‌زنی یسمان از محله پایین ده، این برنامه از زیارت امام‌زادگان یحیی و عیسی شروع شده و پس از عبور از مسیر خاص خود در کوچه‌های محله پایین ده و قرائت فاتحه در مکان‌های محله‌ای، در مقابل حسینیه نخل خاتمه می‌یابد.

- برداشتن نخل از حسینیه نخل و حرکت در مسیر معین تا چشمه

- پذیرایی از عزاداران حسینیه در محل چشمه به صرف ناهار

- بعدازظهر تاسوعا برداشتن نخل از چشمه و حرکت در مسیر مشخص تا حسینیه نخل

- حرکت دسته زنجیرزنی جهت مراسم فاتحه‌خوانی امواتی که بعد از عاشورای سال قبل تا قبل از تاسوعای امسال به دیار باقی شتافته‌اند.

- شب عاشورا: مراسم روضه‌خوانی و پذیرایی شام از عزاداران در حسینیه ایبانه

- صبح عاشورا: اجرای مراسم طلوع قبل از سرزدن آفتاب که از زیارت ایبانه شروع شده و پس از حرکت در مسیر کوچه‌های ایبانه و قرائت فاتحه و پذیرایی توسط بانیان خیر در مقابل حسینیه ایبانه خاتمه می‌یابد.
- برداشتن نخل از حسینیه نخل و قرار دادن آن در مکان‌های معین جهت فاتحه‌خوانی اموات در گذشته و پذیرایی توسط صاحبان نذورات و بازماندگان اموات تازه درگذشته.

- رسیدن نخل به چشمه و پذیرایی از عزاداران حسینیه به صرف ناهار

- برداشتن نخل از چشمه در بعدازظهر عاشورا و حرکت دادن آن به سمت حسینیه نخل و قرار دادن آن در مکان‌های مشخص.

- اتمام نخل گردانی و قرار دادن نخل در حسینیه و در ادامه حرکت دسته زنجیرزنی جهت ادامه مراسم فاتحه‌خوانی

- مراسم روضه‌خوانی و پذیرایی از عزاداران به صرف شام در حسینیه ایبانه (بانی شخصی است که روز تاسوعا و عاشورا بر نخل نشسته است)

۲ - محله برآزا (پل و یسمان)

گردآورنده: عباسعلی عسگری ایبانه

الف: تاسوعا

- مراسم تاسوعا با جغجغه‌زنی از ساعت ۹ صبح از مقابل مسجد یسمان شروع می‌شود. این مراسم پس از طی مسیرهای مشخص و عبور از پالیزه، پخونگاه

نخل‌های ایبانه

محمد حسین ایبانه

اخبار روستا

ادامه نشست همگرایی...

آنگاه آقای عباس شاکری ایبانه در خصوص وضعیت گذشته و حال ایبانه آمارهای مستندی ارائه نمودند. اطلاعات مذکور نشان می‌دهد که جمعیت ساکن در ایبانه در سال ۱۳۴۵ معادل ۲۱۸۱ نفر بوده که از جمله پرجمعیت‌ترین روستاهای کشور به شمار می‌آمد. این تعداد در سال ۱۳۸۵ یعنی ۴۰ سال بعد به ۳۰۵ نفر کاهش یافته است که ۵۸ درصد این جمعیت عمری بالای ۶۰ سال داشته‌اند. دبستان دانشوری ایبانه در سال ۱۳۲۶ با ۱۱۰ دانش‌آموز حیات خود را آغاز نمود و در سال ۱۳۴۴ با ۱۴۰ نفر دانش‌آموز سال‌های اوج خود را سپری کرد. امروز اما تنها ۴ دانش‌آموز در این مدرسه به تحصیل مشغولند.

وضعیت کشاورزی و دامداری در گذشته و حال نیز همین وضعیت را دارد و شاید بتوان گفت که امروز نزدیک به ۱۰۳ هکتار زمین کشاورزی ایبانه اعم از دشت‌ها و باغات، عایدی قابل توجهی را برای ایبانه‌ای‌ها ندارد و مراتع وسیع ایبانه نیز بدون استفاده رها شده‌اند. در سال‌های دهه ۴۰ نزدیک به ۱۵۰ خانوار ایبانه‌ای ۴۰ هزار راس گوسفند در مراتع ایبانه داشته‌اند و امروز تنها یک خانواده نزدیک به ۲۰۰ راس گوسفند را در ایبانه داراست. بیش از ۲۵۰ هکتار مزارع ایبانه امروز فاقد بهره‌بردار است. در حالیکه ایبانه‌ای‌ها در سال‌های نه چندان دور مالک اراضی زراعی و باغات بسیاری در روستاهای اطراف بوده‌اند امروز املاک قابل توجهی در نواحی مذکور به ایبانه‌ای‌ها تعلق ندارد.

در گذشته بیش از ۵۰ کارگاه فعال صنایع دستی مانند ۱۸ کارگاه گیوه‌کشی، ۶ کارگاه نجاری، ۳ کارگاه زرگری و سفیدگری، ۸ چرخگاه (محل تهیه افشره میوه‌جات) و... در ایبانه وجود داشته است که امروز هیچیک فعال نیستند. ۷۰ درصد خانه‌ها بیش از ۵۰ سال عمر دارند و از ۱۵۰ هزار مترمربع زیربنای ساختمان‌های روستا نزدیک به ۸ درصد فرسوده و بیش از ۵ درصد مخروبه شده‌اند. به واسطه تخریب بناها، عملیات تعمیر و بازسازی خانه‌ها توسط اهالی و عوارض ناشی از اجرای طرح‌های عمرانی کارشناسی نشده به ۵۶ درصد از سیمای عمومی ایبانه آسیب جدی وارد شده است.

همه این مسائل معلول تخلیه ایبانه

ادامه...

روزهای تاسوعا و عاشورا بر روی نخل بنشینند. این شخص وظیفه هدایت نخل را در کوچه‌های باریک روستا و ممانعت از برخورد آن با دیوارها و شاخه‌های درختان از طریق فرمان دادن به کسانی که آن را حرکت می‌دهند برعهده دارد. همچنین در غروب روز عاشورا اطعام عزاداران و گروهی که وظیفه جابجایی و انتقال نخل را در دو روز گذشته برعهده داشته‌اند بر عهده این شخص است. این مالکیت به‌عنوان یک ارزش اجتماعی در ایبانه مطرح می‌باشد.

حمل‌کنندگان نخل مالک پایه‌هایی هستند که بر دوش آنها قرار دارد و این مالکیت به ورثه آنان به ارث می‌رسد

حمل نخل در روزهای تاسوعا و عاشورا نیز در انحصار خانواده‌های خاصی در ایبانه است به این ترتیب که هر یک از پایه‌های نخل که بردوش شخصی قرار می‌گیرد به طایفه او تعلق داشته و این مالکیت به ارث به ورثه رسیده است. همچنین باید گفت که این مالکیت جنبه‌های اقتصادی برای صاحبان آن به همراه داشته است. برخی از نذورات نخل مانند قند، گندم و نان که در روزهای نهم و دهم محرم توسط مردم به فردی که بر روی نخل نشسته داده می‌شود در پایان هر روز بین حرکت‌دهندگان نخل تقسیم می‌شود. هدایاتی که توسط مردم و برای برآورده شدن حاجتی خاص نذر نخل می‌شود به دو نوع مشخص قابل تفکیک است:

الف - نذورات مصرفی

این نذورات به‌طور عمده شامل مایحتاج اولیه و مواد غذایی است مانند قند، گندم، جو و نان. این بخش از نذورات در پایان هر روز بین حرکت‌دهندگان نخل، مردم و اعضای دسته جات عزاداری توزیع و تقسیم می‌گردد.

ب - نذورات ماندگار

این دسته از نذورات مختص و متعلق به خود نخل هستند و به‌عنوان آرایه‌های نخل در روزهای تاسوعا و عاشورا مورد استفاده قرار می‌گیرند. پارچه‌های نفیس و معمولاً قدیمی، زیورات طلا و نقره که بیشتر شامل سکه‌ها و دستبندهای نقره‌ای قدیمی می‌باشد، انگشتر، طوق و پابند (کوند)، چادرشب‌های کپچین (نوعی از ابریشم) که اکثراً بافت روستای ابوزیدآباد است از جمله این نذورات است که بنا به مناسبت‌ها، اجابت حاجت‌ها و رفع گرفتاری‌هایی که بعضی از اهالی در مواقعی داشته‌اند توسط ایشان نذر نخل شده و همین نذورات، زیورات نخل را تشکیل می‌دهد که در روزهای تاسوعا و عاشورا نخل را به‌وسیله آنها تزئین می‌کنند.

برداشتن نخل در ایام عزاداری ماه محرم از آئین‌های مذهبی اقوام مختلف شیعی در نواحی مرکزی فلات ایران است. در شهرها و برخی روستاهای این نواحی مانند کرمان، یزد، نائین، سمنان و سبزوار مراسم برداشتن نخل در ایام محرم رایج است. محققینی که در این زمینه مطالعاتی انجام داده‌اند روایت‌های مختلفی را برای منشاء این مراسم ذکر نموده‌اند و حتی برخی از این افراد قدمت این مراسم را مربوط به دوره‌های قبل از اسلام دانسته‌اند که بحث در این زمینه از موضوع این گفتار خارج است و در این نوشته قصد بر آن است که در خصوص نخل ایبانه و نذورات آن و نظامات مربوط به نگهداری، تزئین، برداشتن و گرداندن آن در ایبانه اطلاعاتی در اختیار خوانندگان عزیز قرار گیرد و به‌ویژه چنانچه در بعضی موارد اطلاعات مستند و کامل‌تری نزد ایبانه‌ایها وجود داشته باشد با طرح و ارائه آن امکان چاپ آن در ماهنامه فراهم گردد تا باین وسیله تاریخچه کامل این مراسم برای انتقال به آیندگان ثبت شود.

نخل ایبانه نمادی است از عزاداری ماه محرم در بزرگداشت قیام امام سوم شیعیان حسین بن علی (ع) که در سال شصتم هجری در صحرای کربلا در مصاف با لشکریان یزید بین ذلت و شهادت، دومی را برگزید تا در طول تاریخ شاهدی باشد بر حقانیت و غلبه حق بر باطل و پیروزی خون بر شمشیر. آنچه جالب توجه است آنکه این نماد در ایبانه در مالکیت افراد خاصی قرار داشته و دارد که پس از گذشت ایام و با فوت مالکین نخستین، این مالکیت به ورثه آنان به ارث رسیده است. بر این اساس، نظامی معین و معلوم، نحوه کارکرد نخل و اداره امور آن را به‌عنوان نماد عزاداری ایام محرم در ایبانه تعریف می‌کند. در ایبانه افراد مشخصی با نخل سروکار دارند. برخی از آنان به‌صورت سالانه تغییر می‌کنند و برخی دیگر به‌صورت ثابت از یاران نخل محسوب می‌شوند. «بابا»ی نخل فردی است که نگهداری از آن را در زمان عدم استفاده برعهده دارد. نگهداری و مرمت محل استقرار نخل (حسینیه نخل)، نگهداری و مراقبت و محافظت از وسائل متعلق به نخل و انجام مرمت‌های مورد نیاز در مورد خود نخل از جمله وظایف «بابا»ی نخل است.

زیورات نخل و نذوراتی که اهالی در مواقع توقف نخل در مسیر حرکت به سرنشین آن می‌دهند

مالکین نخل کسانی هستند که در ابتدا تامین‌کنندگان هزینه و عاملین ساخت و انتقال نخل به ایبانه بوده‌اند و این مالکیت امروز به ورثه ایشان به ارث رسیده است. ورثه که بر مبنای نسبت بین دختران و پسران از اجداد خود سهم مالکیت بر نخل را به ارث برده‌اند باید برطبق نوبت در

با درختان سخن بگو

ادامه نشست همگرای...

از اهالی آن و بی توجهی خود ایبانه‌ای‌ها و همچنین مسئولین دولتی نسبت به شرایط ویژه این روستای تاریخی بوده است و اینک گرچه دیر است ولی آخرین مهلت و فرصت برای رسیدگی به حال این بیمار پیش روی ما قرار دارد و مسئولیت این توجه بیش از همه برعهده ایبانه‌ای‌هاست و در بین اهالی نیز مسئولیت آنان که درک روشن‌تری از بحران مبتلا به ایبانه دارند و از شرایط مناسب‌تر مادی و معنوی برخوردارند یقیناً بیشتر است. آنچه حتمی است آنکه با از دست دادن این آخرین فرصت شاید دیگر هیچگاه نتوانیم بی تفاوتی خود را نسبت به زادگاهمان ببخشیم.

آقای درویش سخنران بعدی نشست بودند که در زمینه راه‌حل‌های ممکن برای برون‌رفت ایبانه از بحرانی که احاطه‌اش کرده است مطالبی را بیان نمودند. ایشان با توجه به تحولات و تغییرات جوامع بشری که ایبانه هم جزئی از آن است راه حضور فعال در تشکلهای غیردولتی مردم محور را به‌عنوان پیشنهاد خانه مردم ایبانه عنوان نمودند و حاضرین را به اندیشه در این زمینه دعوت کردند. براین اساس تشکلهای غیردولتی (NGO) با اتکا بر تعداد اعضای خود مناسب‌ترین بستر برای اعمال نظر و انتقال آراء اهالی به مقامات و مسئولین دولتی در منطقه و کشور در جهت اختصاص بودجه‌های موردنیاز و انطباق طرح‌های عمرانی با موقعیت جغرافیایی و روح تاریخی و فرهنگی ایبانه می‌باشد. از این طریق می‌توان به سهولت و راحتی و با احتمال موفقیت بیشتر، توجه و استفاده از نیروهای متخصص ایبانه‌ای را به آنان توصیه نمود. این روند می‌تواند به برون رفت ایبانه از وضعیت نگران‌کننده فعلی کمک کند و شاید تنها راه نیز همین باشد.

ادامه...

نوشته زیر را آقای اکبر آریان از آمریکا برای ماهنامه ارسال کرده‌اند. شکل و انشاء نگارش، این تصور را به ذهن متبادر می‌کند که همشهری عزیز ما با یادآوری خاطرات خوش گذشته شعری را در سبک اشعار نو سروده‌اند که البته از نظر صاحب‌نظران در این حوزه ممکن است خالی از ایراد نباشد. در شماره‌های قبلی ماهنامه نیز که از همین دست نوشته‌ها از ایبانه‌ای‌های عزیز چاپ شده بود از سوی تعدادی از همشهری‌های صاحب ذوق، انتقادهایی از دست‌اندرکاران ماهنامه مطرح گردید اما باید به این نکته توجه داشت که اولاً برای همشهریان شما در ماهنامه احساسات صادقانه و از سر علاقه به روستای ایبانه حائز اهمیت بسیار است ثانیاً اینگونه نوشته‌ها فی‌الواقع از همین منظر شایسته توجه و تامل هستند. با این توضیح نوشته آقای اکبر آریان به خوانندگان عزیز تقدیم می‌شود و از آقای آریان نیز که در فاصله‌ای دور از ایران همچنان یاد ایبانه را زنده و بزرگ می‌دارند سپاسگزاریم.

با درختان سخن بگو...

به مناسبت روزهای تاسوعا و عاشورا
نوشته علی اکبر آریان

صبحگاهان به باغ رفتم، از «تونگاه^۱»، از «پدز^۲» گذر کردم، در «ساروونا^۳» به باغ پدری رسیدم
باغ را دیدم با دری باز، نه «وار^۴» بود، نه آوار،
کلاغی بر دیوار نشسته، با صدای بلند پخش می‌کرد اخبار را،
از آن درختان تشنه با شاخه‌های شکسته
یادم آمد آن روز بهاری؛
کودکی پنج ساله بودم، ایستاده در «لؤل^۵» به باغ رفتم
مادرم پهن کرده بود سفره را در «رز^۶»
با صدای بلند به من می‌گفت «ب و ز^۷»
همه را صدا می‌کرد به سوی سفره نان
دود «کرونا^۸» از «کیجا^۹» به هوا می‌رفت، شوری در باغ برپا بود
در سر سفره «نان» بود و «پنیر» و «پونه» که روئیده بود در کنار جوی آب «برقه^{۱۰}» با چای در «پیمونه»
مادرم «هندات^{۱۱}» می‌کرد با پدر، بر سر سفره که «کهن سنگ بزرگ» را از میان باغ بردارند و در کناری جایش دهند»
آن سنگ کوه مانند را، در آن دوران و آن «زمون^{۱۲}»
هنوز هم درختان یادشان بود آن «هندات» را
یک روز محرم که همه‌جا غوغا بود
در «ویونا» عاشورا بر پا بود
جمعی زیاد از نخلیان به باغ‌مان آمدند تا چاره کنند از برای آن «هندات»
پدر همراهشان بود. مادر چای را تازه دم کرده بود. نخلیان شور کردند، یا علی گفتند
آن سنگ کوه مانند را در گودال بزرگ حرکت داده در دیوار باغ جایش دادند.
خداحافظ گویان با شتاب رفتند تا نخل را «قرمزپوش^{۱۳}» بردارند
جغجغه‌ها را به صدا درآوردند و زنجیرها را بر بالای سر بگرداندند

مادر دنبالشان رفت و دعایشان می‌کرد
فردای آن روز پُر کرد پدر آن حفره بزرگ را در میان باغ با خاک
و کاشت در جایگاه سنگ
چندین نهال تازه و شاداب
مادرم ریخت در پای درختان آب
همه چیز را بیاد دارند آن درختان،
آن محبت، آن صفا، آن دیرین رسوم نیک را، در آن روزگاران
بعد از آن می‌دیدم مادرم را با چراغ بادی
به هنگامی که در خواب بود آبادی،
در دل شب نظاره می‌کرد «سره میراب^{۱۴}» را
همه چیز را به یاد دارند آن درختان که چنین آباد گشت این باغ‌ها،
در «پدز»، در «ساروونه»، در «دشت»، در «برقه»، در «هینزا^{۱۵}»
با آب جاری از آن قنات و چشمه سارها
امروز مرا در میان باغ جور دیگر ورنانداز می‌کنند آن درختان
سبز قدیم و تشنه امروز در جایگاه سنگ،
انگار غریبه‌ای را دیده‌اند در میان باغ، پاک شده از یاد و از خاطرها، او را به یاد نمی‌آورند
ناگهان جنبشی افتاد به راه، در دشت و «رزان^{۱۶}»،
برخاست هیاهو از درختان، آهسته و لرزان، همگام شدند با باد بهاری
پرندگان آواز سردادند، درختان به رقص درآمدند
تا آغاز کنند جشن بهاری را در باغ «ساروونا»
و شاخه‌های درختان همگام با باد بهاری سرک می‌کشیدند
تا ورنانداز کنند «کودک دیروز و غریبه امروز» را در میان باغ،
انگار ندیده‌اند هرگز مرا
نگرفته بودم از آنها سراغ
گوش می‌خوابانند از این طرف، از آن طرف،
تا بشنوند صدای پای آن همیشه آشنا را، صدای پای مادر را،
که سخن می‌گفت با این درختان در بهار و در خزان،
از جوانی با قامتی راست تا پائیز عمرش که رنجور بود و ناتوان
امروز دیگر شنیده نمی‌شود صدای پای مادر،
نه در کوچه، نه در «کوله^{۱۷}»، نه در «دشت»، نه در «پدز» نه «هربرار^{۱۸}»،
نه این بهار، نه آن بهار
یاری اندر کس نمی‌بینیم، یاران را چه شد
دوستی کی آخر آمد دوستداران را چه شد
صد هزاران گل شگفت و بانگ مرغی برنخاست
عندلیبان را چه پیش آمد، هزاران را چه شد
شهریاران بود و خاک مهربانان این دیار
مهربانی کی سرآمد، شهریاران را چه شد
گوی توفیق و کرامت در میان افکنده‌اند
کس به میدان در نمی‌آید، سواران را چه شد
حافظ اسرار الهی کس نمی‌داند، خموش
از که می‌پرسی که دور روزگاران را چه شد

روح همه پدران و مادران شاد که با رسم و رسوم نیک خود در ایبانه زندگی کردند و در مشکلات زندگی یار و یاور یکدیگر بودند. با اشتیاق در شب تاسوعا، در شب عاشورا نان

اخبار روستا

ادامه نشست همگرایی...

در ادامه جلسه آقایان محمد علی تقی پور، صدرا کامرانی، منصور خوانساری، اسکندر عابدینی، علیرضا عسگریان، محمد عادل، دکتر ناری و محمد علی جلالی از حاضرین در ارتباط با مسائل ایبانه مطالبی را در جلسه بیان نمودند.

محور جلسه، دستیابی به تفاهم اجتماعی در ایبانه بود. خانه مردم ایبانه به عنوان یک تشکل غیردولتی و مردمی فعال در ایبانه، اعتقاد دارد تنها بستر مناسب برای حل مشکلات این روستا و احیاء دوباره آن دستیابی به تفاهم اجتماعی در ایبانه است و رمز اعتلای فرهنگی ایبانه در دورانها گذشته را وجود همین تفاهم در آن دورهها می داند. بر این اساس محور مطالب مطرح شده در نشست ۲۳ آبان، دعوت همشهریان به دوباره در کنار هم قرار گرفتن، احیاء تفاهم اجتماعی و ایجاد همبستگی، تعاون و همکاری بین اهالی بمنظور یافتن راهکارهای عملی برای برون رفت از شرایط موجود است.

جلسه قرار بود در ساعت ۱۹ شروع شود ولی بدلیل ترافیک شدید و تاخیر مدعوین، جلسه در ساعت ۱۹/۳۰ آغاز گردید. گروهی از ایبانه‌ای‌ها نیز که نتوانستند خود را به جلسه برسانند در تماس‌های تلفنی با برگزارکنندگان، مراتب تاسف خود را اظهار داشته‌اند. نمایندگان خانه مردم ایبانه ضمن تشکر از حاضرین و تبریک عید سعید غدیر به آنان و همه همشهریان، دعوت نمودند چنانچه به پیشنهاد خانه مردم ایبانه باور دارند در مراسم محرم امسال در ایبانه سایر همشهریان را به عضویت در خانه مردم ایبانه تشویق نمایند. به این ترتیب با تقویت این تشکل راه برای تعامل سازنده با نهادهای قانونی به منظور جلب توجه مسئولین دولتی نسبت به نظرات ایبانه‌ای‌ها در ارائه و اجرای طرح‌های عمرانی باز خواهد شد.

ادامه با درختان سخن بگو

بسیار خوشایند بود. ۶ - به معنی باغ، ۷ - به معنی «بدو»، ۸ - به کسر کاف به معنی اجاق سنگی، ۹ - خانه یا کلبه کوچکی که در باغ یا دشت ساخته می‌شد تا دشت بان یا باغبان برای مراقبت یا استراحت از آن استفاده کنند. ۱۰ - نام ناحیه باغ‌هائی در قسمت شرقی ایبانه که قناتی نیز به همین نام در این ناحیه قرار دارد. ۱۱ - به معنی مشورت کردن، اندیشه کردن، حساب و کتاب کردن و ابعاد مختلف هرکاری را قبل از انجام آن واری و بررسی کردن. ۱۲ - نخل در روز عاشورا با پارچه‌های قرمز پوشش داده می‌شود. ۱۳ - کاسه‌ای مسین که سوراخ ریزی در وسط آن تعبیه شده است و برای اندازه‌گیری میزان آبی که باید به هر باغ یا کرت اختصاص یابد از آن استفاده می‌شود. به آن ساعت آبی نیز گفته می‌شود. ۱۴ - منطقه زیبایی در منتهاالیه جنوب شرقی ایبانه که قناتی نیز به همین نام دارد که آب مورد نیاز باغات این ناحیه از آب این قنات تامین می‌شود. زیارتگاه بی بی زبیده در این ناحیه قرار دارد. ۱۵ - به معنی «باغ‌ها»، ۱۶ - کوچه باریک و معمولاً به کوچه باغ‌ها اطلاق می‌شود. ۱۷ - از ترکیب سه کلمه «هر» به کسر «ها» به معنی پائین و «بر» به معنی کنار و «آر» به معنی آسیاب تشکیل شده است که معنی آن پائین کنار آسیاب می‌باشد و نام محلی در ایبانه با همین مشخصات است.

زرد (مخصوص پای نخل را) پختند، نذر و نیازها کردند. از برای زندگی، از برای من، از برای تو، همچنانکه از پدران و مادرانشان آموخته بودند آن رسم و رسوم نیک و زیبا را. و روحشان شادتر خواهد بود اگر فرزندان عزیزشان از راه دور بیایند و در شب‌های تاسوعا و عاشورا چراغ خانه پدری را روشن کنند. درختان چهره زیبای آنان را فراموش نمی‌کنند.

توضیحات:

۱ و ۲ - نام تعدادی از نواحی باغات ایبانه، ۴ - مخلوطی از سنگ و خاک و پوشال که با قراردادن یا برداشتن آنها از ورودی جوی آب به باغ یا کرت‌ها جریان آب وصل یا قطع می‌شود، ۵ - صندوقی چوبی به ارتفاع حدود یک متر به شکل هرم ناقص که قاعده آن بسته و به شکل مربع و کوچکتر از دهانه باز آن است و برای انتقال میوه‌های چیده شده از باغ به محل‌های نگهداری آنها مورد استفاده قرار می‌گرفته است. نحوه استفاده از این ظرف‌ها نیز به این شکل بوده است که دو عدد از آنها را در مقابل هم روی پالان چهارپایان مانند الاغ یا قاطر بوسیله طناب می‌بستند و اگر بچه‌های کوچک همراه والدین بودند آنها را داخل لول‌ها قرار می‌دادند. تکان‌های منظمی که حرکت چهارپا به این صندوق‌ها می‌داد برای کودکانی که درون آنها می‌نشستند

محرم و مراسم ذاکری

حسین سفیدگری ایبانه

قبل از ذکر نوحه‌ها بهتر است یادی از پیشکسوتان اجرای مراسم ذاکری بکنیم که خدایشان رحمت کند و یادشان گرامی باد:

مرحوم غلام میرزا حاجی، مرحوم حاج رمضان حدادی، مرحوم حاج علی سفیدگری، مرحوم حاج علی نعیمی، مرحوم حاج عابد داجور و امروز اجرای مراسم ذاکری برعهده شاگردان آنها می‌باشد:

حسین سفیدگر، عباس عسگری، مرتضی زمانپور، غلامرضا زمانپور

یاد یاران

نام‌های برخی از نوحه‌خوان‌های قدیمی ایبانه که امروز در میان ما نیستند به منظور یادآوری ایشان ذکر می‌شود. از خداوند متعال علو درجات ایشان را مسئلت داریم و همواره یادشان را گرامی می‌داریم.

نوحه‌خوان‌های محله یسمان:

محمد امین فتاح، حاجی رمضان حدادی، عابد مهدی حبه، علی نعیم، محمد صالحی، ملا علی سلمانی

نوحه‌خوان‌های محله پل:

حسین زارعی، حسین محسنی پسر علی میرزا محسن، حاجی محملمی، حسن ابیان پجوئی

مراسم عزاداری محرم در ایبانه با برنامه‌های متنوعی برگزار می‌شود. یکی از پایگاه‌های این مراسم، مسجد محله یسمان واقع در قسمت جنوب شرقی بخش مسکونی ایبانه است که در این ایام محل اجرای مراسم گوناگونی در بزرگداشت واقعه کربلا است. این برنامه‌ها به ترتیب اجراء آنها عبارتند از ذاکری، جغجغه‌زنی، برداشتن شده، طلوع، شام غریبان و بنی‌اسد. برخی از این برنامه‌ها انحصاراً در محله یسمان به اجرا درمی‌آید که ذاکری یکی از آنهاست. این مراسم همچنین تنها برنامه‌ای است که در داخل مسجد انجام می‌شود. سایر برنامه‌های محله یسمان از درب مسجد این محل شروع می‌گردد و پس از طی مسیر مشخص غیرقابل تغییر در همین محل خاتمه می‌یابد.

ذاکری سنتی است بازمانده از عهد قدیم و اینکه چه کسی ابداع‌کننده آن بوده معلوم نیست. در این برنامه ذاکران (خوانندگان اشعار حماسی و مرثیه‌ها) که تعداد آنها چهار نفر است طی ده شب اول محرم در داخل مسجد یسمان حضور یافته و اشعار معینی را می‌خوانند. سراینده این اشعار نیز معلوم نیست ولی تاثیر آنها در خاطر شنوندگان بسیار عمیق است. در حالیکه عزاداران در پای منبر حلقه زده‌اند ذاکران اشعار خود را در قالب‌های قصیده یا مثنوی می‌خوانند. این اشعار بیان‌کننده مصائب خاندان پیامبر در واقعه کربلا است و در خاتمه ذاکران با همان آهنگ دعا می‌کنند. این مراسم به منظور جذب مردم به مسجد و مراسم عزاداری اجرا می‌شود.

اخبار روستا

ادامه نشست همگرایی...

اکثریت قریب به اتفاق حاضرین در جلسه از برگزاری نشست‌های مشابه در فواصل زمانی ۴۵ روز تا دو ماه استقبال نمودند. جلسه در ساعت ۲۲/۳۰ پس از صرف شام خاتمه یافت.

• استقبال از سایت نشریه ایبانه

با توجه به زمان کوتاهی که از راه‌اندازی سایت نشریه با آدرس www.abyaneh.org می‌گذرد براساس آماري که مسئول سایت ارائه کرده است طی مدت ده روز حدود ۶۰۰ نفر از آن بازدید کرده‌اند و جالب توجه اینکه عده‌ای از آنها از کشورهای اروپایی و آمریکایی بوده‌اند. به نظر می‌رسد این توجه و استقبال زمینه‌های بالقوه آمادگی ایبانه‌ای‌ها و ایبانه‌دوستان در اقصی نقاط جهان را در مسیر بازسازی شکوه گذشته ایبانه نشان می‌دهد. امیدواریم با ارائه نظرات و راهکارهای عملی و مشارکت در امور، گامی در جهت اعتلای ایبانه برداشته شود.

• مسئول فداکار و مردمی

آقای رمضانعلی مخلصیان که ۱۰ سال ریاست بانک صادرات شعبه ایبانه را به عهده داشت به افتخار بازنشستگی نائل آمد و پس از ۲۵ سال خدمت و بنا به درخواست خود، مسئولیت را به دیگری سپرد. ایشان در طول مدت خدمت خود منشأ خدمات زیادی برای اهالی بودند و شخصیت والایی ایشان در مشتری‌مداری و کمک به هم‌نوعان الگویی بود برای سایرین و حتی خود اهالی. از فعالیت‌های انسانی ایشان در کمک و همیاری به اهالی سپاسگزاریم. هر کجا که هستند سالم و موفق باشند و امیدواریم دیگران نیز به خصایص انسانی ایشان تمسک جویند.

جناب آقای حسین نقدی بادی

موفقیت نشریه فاخته و کسب رتبه اول ششمین جشنواره مطبوعات استان اصفهان و نخستین جشنواره فرااستانی در بخش ویژه را به شما تبریک می‌گوییم و برایتان آرزوی موفقیت داریم.

انجمن خانه مردم/ایبانه

محرم در ایبانه

مرحوم زین العابدین خوانساری ایبانه

روضه‌خوانی هر سه مسجد را به نوبت برگزار می‌کردند. یکی «مرحوم ملا محمد علی انصاری» بود که روحانی فاضل و موقری بود و صدای گیرا و وقار او موجب شده بود که از ورود به مسجد تا خاتمه منبر، مجلس درسکوت کامل فرو می‌رفت و دیگری مرحوم «شیخعلی» بود که کور مادرزاد و حافظ نیمی از قرآن کریم و مقداری ادعیه و روضه‌های مختلف بود و در این ایام بر منبر می‌رفت. از اول تا روز هشتم ماه محرم رسم عزاداری منحصر است به روضه‌خوانی و نوحه‌خوانی دسته‌ها در شب‌ها. جلسات روضه بنا به عرف و سنت در هر سه مسجد پل، یسمان و پائین ده در این ایام برگزار می‌شود و روضه‌خوان‌ها با رعایت نوبت در هر سه مسجد به منبر می‌روند.

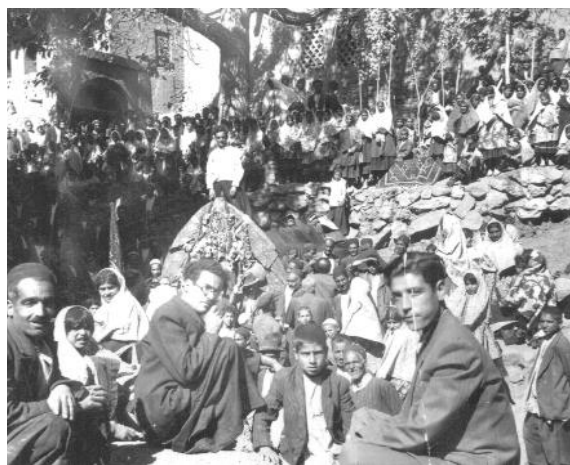
در هر مسجدی که روضه خاتمه یافت نوحه‌خوانی را شروع می‌کنند و پس از دقایقی به حالت نوحه‌خوانی و زنجیرزنی دوری در محل‌ها می‌زنند که به این دوره رفتن (پرسه) می‌گویند.

پرسه مردم محله پل از در مسجد تا ساختمان زیارت و از زیارت تا درب مسجد یسمان صورت می‌گرفت و از این محل به مسجد بازمی‌گشتند. پرسه مردم محله یسمان از مسجد تا درب مسجد محله پل و از آنجا به زیارت که محل روضه‌خوانی مردم پائین ده و به لحاظ حرمت مورد توجه عموم اهالی ایبانه است انجام می‌شد و سپس به مسجد یسمان باز می‌گشتند. پرسه مردم محله پائین ده نیز در مسیر زیارت تا مسجد پل و از آنجا تا مسجد یسمان و بازگشت به زیارت انجام می‌گردید. تلاقی این دسته‌جات در مقابل مسجد محله‌ها و یا حیاط زیارت با شور و هیجان بیشتر نوحه‌خوان‌ها و زنجیرزنان همراه می‌شد و یک نوع رقابت غرورانگیزی بین آنها در انجام مراسم به‌وجود می‌آمد.

از روز تاسوعا که به آن روز «عباسعلی» نیز می‌گویند مراسم عزاداری اصلی شروع می‌شود. مردم هر محل در پیش از ظهر با نوحه‌خوانی و زنجیرزنی یکی دو بار در کوچه‌های محل و در مسیری مقرر دوری می‌زنند. خانواده‌هایی که به‌واسطه از دست دادن یکی از اعضاء خود در طول سال عزادار شده باشند حسب معمول در دو روز تاسوعا و عاشورا درب خانه خود را آب و جارو کرده و فرش می‌اندازند و آماده پذیرائی و جواب‌گویی به احترام دسته‌جات زنجیرزنی که در مسیر حرکت خود در این محل‌ها توقف کرده و فاتحه‌ای به یاد شخص از دست رفته می‌خوانند می‌شوند. این رسم تذکر و فاتحه‌خوانی موجب تسلی خاطر بازماندگان متوفی است.

ایبانه‌ای‌ها از اعصار دور گذشته مناسبت‌های مختلف را با اشکال جذاب و جالبی گرامی می‌داشته‌اند. یکی از این مناسبت‌ها حماسه قیام امام حسین (ع) در سال شصتم هجری در صحرای کربلا بوده است. با توجه به عظمت این واقعه و اهمیت اثرات آن در زندگی اجتماعی و سیاسی مسلمانان و به‌ویژه شیعیان در طول تاریخ، ایبانه‌ای‌ها نیز به تناسب ابعاد این حرکت تاریخی، آداب و رسوم خاص و تاثیر گذاری را در بزرگداشت واقعه کربلا همه ساله برگزار کرده و می‌کنند. گرچه بر اثر گذشت زمان تغییراتی در این مراسم به‌وجود آمده و تحت تاثیر مراسم مشابه در شهرهای بزرگی همچون کاشان و تهران کمی از اصالت‌های خود را از دست داده با اینحال همچنان جذابیت و اثرگذاری خود را حفظ کرده است به‌طوری که در این سال‌ها که ایبانه محل توجه و حضور و بلکه هجوم گردشگران داخلی و خارجی واقع شده است حجم مسافران ایبانه اعم از ایبانه‌ای و غیر آن در ایام محرم بسیار زیاد است و اکثراً مشکلاتی را نیز در این ایام در روستا پدید می‌آورد.

مرحوم زین العابدین خوانساری ایبانه از شخصیت‌های بزرگ و برجسته ایبانه، موسس دبستان دانشوری ایبانه و آموزگار بسیاری از میانسالان امروز ایبانه که اکثراً از تحصیلات دانشگاهی برخوردارند اولین بار در کتابی تحت عنوان «ایبانه و فرهنگ مردم آن» به تشریح آداب و رسوم ایبانه و از جمله چگونگی برگزاری مراسم محرم در این روستا پرداخته است و از آنجا که کتاب مذکور مرجعی مستند است لذا در این نوشتار به بخش‌هایی از این کتاب که مربوط به مراسم محرم در ایبانه است برای یادآوری اصالت‌های این مراسم اشاره می‌شود:

یکی از قدیمی‌ترین تصاویر مراسم عزاداری عاشورا در ایبانه شخصی که عینک بر چشم دارد مرحوم خوانساری است

در ده ایبانه شروع ماه محرم با هیجان‌ات روحی و رقابت‌های مردم هر سه محل در انجام مراسم همراه بوده است. در شب اول دهه نخست ماه محرم، مساجد محل‌های سه گانه (پائین ده - یسمان و پل) به وسیله جوانان این محل‌ها با شور و هیجانی خاص آراسته و آماده می‌شود. روضه‌خوانی ده دوازده روز این ماه از اولین شب محرم شروع و مردم هر محل در جلسات روضه مسجد خود شرکت می‌کنند. تا چند سال دو نفر واعظ و روضه خوان محلی بودند که مجالس

دسته عزاداری جفجغه‌زنی محله یسمان

ادامه محرم در ایبانه

مردم محله یسمان در این روز (تاسوعا) دو برنامه دارند، یکی جغجغه زنی و پرسه رفتن و دیگری برداشتن «شده» به فتح شین و تشدید دال. جغجغه (جک جکه) دو چوب استوانه‌ای به قطر شش سانتیمتر و طول تقریبی هفت سانتیمتر است که یک سطح آن صاف و مسطح است و گاهی اوقات در وسط سطح مقابل که کمی برآمده است حلقه‌ای با ریسمان تعبیه شده است که انگشت میانی وارد این حلقه شده و هر استوانه را در کف دست نگاه می‌دارد. اعضاء دسته

نخل محله برازه (پل - یسمان) هنگام خروج از حسینیه محل نگهداری آن

لرزانی دارد و (طوق) نامیده می‌شود پارچه‌ای ابریشمی آویخته شده است و بدنه آن را نیز با پارچه‌ای نفیس می‌پوشانند. گردش دادن این علامت یا (شده) به این ترتیب است که میان یسمان و پل، دو سه نقطه حد فاصلی تعیین شده است که آن را (شک - حد و مرز) می‌گویند و کمی قبل از ظهر روز تاسوعا سنت است که علامت (شده) با دسته نوحه‌خوان باید به این سه نقطه بیاید و در هر نقطه دقایقی توقف داشته و نوحه بخوانند. از خانه‌های نزدیک هم اگر نذر و

قاعده‌ای دارند بصورت شربت قند یا آجیل و میوه و یا نان زرد به پای (شده) می‌آورند و توزیع می‌شود. در این نیم روز دزدان دسته‌ها خاتمه می‌یابد و پس از یکی دو ساعت دسته‌ها در جلوی حسینیه محله بالا جمع می‌شوند. چون نخل بالا بین مردم محله‌های (پل) و (یسمان) مشترک است و گردش دادن آن در هر دو محل با کمک و همکاری مردم این دو محل انجام می‌شود لذا از طرف ریش سفیدان و بزرگان محله بالا (پل) قاصدی را که معمولاً «بابا» ی نخل است به مسجد یسمان می‌فرستند و از بزرگان و مردم این محل که در آن وقت در آنجا جمع هستند دعوت می‌کنند که برای برداشتن نخل به محل حسینیه بیایند. این یک رسم ادب و نزاکتی است که معمولاً در این گونه موارد رعایت می‌شود.

از ظهر روز تاسوعا برداشتن نخل و گرداندن آن در مسیرهای معین محله‌های (پل) و (یسمان) به همراه دسته جات عزاداری که نوحه‌های مختلفی را می‌خوانند آغاز می‌گردد و تا بعدازظهر عاشورا ادامه دارد.

این مراسم در کتاب مرحوم خوانساری ایبانه «ایبانه و فرهنگ مردم آن» به تفصیل شرح داده شده است. روانش شاد باد که یادش همواره در خاطر ایبانه‌ای‌ها به نیکی زنده است.

سواره و پیاده همه دست کین گشاده
دو هزار در یسار و دو هزار در یمین است

نخل محله پائین ده به همراه گروهی از ایبانه‌ای‌ها

برنامه دوم دسته محله یسمان «شده برداری» است که پس از جغجغه زنی شروع می‌شود. «شده» علامتی است فلزی که سر آن حالت فنری دارد و به صورت خمیده بر پایه‌ای چوبی نصب شده است و پایه عمودی دیگری هم دارد که در موقع بر زمین گذاردن بر آن پایه قرار می‌گیرد. بر نوک آن که حالت

جغجغه زنی در دو صف مرتب در مقابل یکدیگر قرار می‌گیرند و درحالی‌که استوانه‌های چوبی را در دو دست خود دارند و با هماهنگی با نوای دو نفر نوحه‌خوان دسته، با حرکت دست‌های خود در دو طرف شان در بالای سر و پائین تنه دو استوانه را بهم می‌کوبند و با قدم‌های آهسته در مسیری معین و منتهی به زیارت به حرکت درمی‌آیند. در حیاط زیارت نوحه‌خوانی آهنگین تر می‌شود و دسته دور حیاط زیارت را به آرامی و جغجغه‌زنان دور می‌زنند. حالت روحانی و هیجان روحی نوحه در این مکان اوج بیشتری پیدا می‌کند. به هم زدن استوانه‌های چوبی گاهی به صورت یک ضرب و در سه حالت بالای سر، روبه‌رو و در حالت خم شدن با این نوحه انجام می‌شود:

ای شیعہ بیا خون دل از دیده روان کن
فریاد و فغان از غم این تشنه لبان کن

نوحه‌خوانی و همین‌طور نوحه بهم زدن جغجغه‌ها گاهی سه ضربی و با این نوحه تغییر آهنگ می‌دهد:

دیگر امشب ای عزیزان شب قتل شاه دین است
بنگر در این بیابان شه کربلا حزین است

موفقیت هنرمند ایبانه‌ای

در دومین جشنواره جاذبه‌های گردشگری ایران و در بخش روستایی که در پائین ۹۰ در جزیره قشم برگزار گردید، از بین ۲۵۰۰۰ عکس ارائه شده به جشنواره، هفت قطعه برگزیده شدند. از میان آنها دو قطعه عکس که متعلق به آقای مهدی قربانی‌زاده ایبانه بود، مقام اول را به دست آورد. این موفقیت را به هنرمند جوان ایبانه‌ای تبریک می‌گوییم و برایشان آرزوی موفقیت داریم. ضمناً موضوع دو عکس یکی روزهای برفی کوچه باغ ایبانه و دیگری مراسم انتقال نخل پائین ده از دامنه پرشیب کوه مشرف به چشمه ایبانه بود که نور خورشید در آینه نصب شده بر نخل منعکس شده است.

الو سلام

کنید و نظرات آنان را درخصوص مسائل ایبانه به اطلاع اهالی برسانید. بالاخره این هم از وظایف رسانه‌هاست.

- از فرماندار محترم نطنز تقاضا داریم با ایجاد یک سرویس عمومی (مینی بوس یا ون) رفت و آمد اهالی ایبانه و سایر روستاهای برزورد را به نطنز تسهیل کنند تا به دلیل نبود امکانات و مدرسه خانواده‌ها مهاجرت نکنند.
- امسال معلم دلسوزی بنام آقای ابراهیم صابری به بچه‌هایمان درس می‌دهد و تمام وقت خود را در مدرسه می‌گذراند. واقعا وجدان کاری دارد و از ایشان تشکر می‌کنیم.
- جاده پائین روستا تا محل عوارضی نیاز به آسفالت دارد و تخریب شده است. لطفاً بخشدار محترم در حل این مشکل همراهی کنند.
- رسم بدی درحال ترویج است و اخیراً در قبرستان عمومی افرادی با آجر چینی محوطه‌های بزرگی را برای آینده تصرف کرده‌اند. این معضل تبعات واگذاری‌های قبلی و بی‌حساب و کتاب زمین در قبرستان توسط شورا است. لاقلاً دهیاری حسب وظایف قانونی خود برای بهره‌برداری از قبرستان برنامه‌ریزی خاصی تدوین و اعمال نماید.

• مینی بوس خریداری شده از اعتبارات روستا که به آموزش و پرورش واگذار شده بود کجا رفت؟! چرا نشریه در این موارد اطلاعاتی به خوانندگان خود نمی‌دهد؟

- حالا که بحث واگذاری املاک عمومی به ادارات مطرح است لطفاً افرادی را که املاک عمومی را تصرف کرده‌اند فراموش نکنید.
- از خانم‌ها و آقایان ایبانه‌ای مقیم تهران که برای عزاداری ایام تاسوعا و عاشورا به ایبانه می‌آیند، تقاضا داریم از اسراف و تبذیر در نذورات خودداری کنند. سعی کنیم در این روزها فرهنگ غنی ایبانه را به خوبی در رفتار خود نشان دهیم. همچنین شئونات را رعایت کنیم تا خودمان در برابر گردشگران متهم نشویم.
- توصیه می‌کنم با مسئولین دولتی در نطنز و همین‌طور با اعضاء شورا مصاحبه

نقش شورا در توسعه فرهنگی، عمرانی و اقتصادی روستاها

ف - بررسی برنامه‌های پیشنهادی ارگان‌های اجرایی در زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزش و سایر امور رفاهی از نظر تطبیق با ضرورت‌های موجود در حوزه انتخابیه شورا و ارائه گزارش نارسایی‌ها به شورای بخش محل استقرار خود.

د - تبیین و توجیه سیاست‌های دولت و تشویق و ترغیب روستائیان جهت اجرای سیاست‌های مذکور.

هـ - نظارت و پیگیری اجرای طرح‌ها و پروژه‌های عمرانی اختصاص یافته به روستا.

و - همکاری با مسئولین ذیربط برای احداث، اداره، نگهداری و بهره‌برداری از تأسیسات عمومی، اقتصادی، اجتماعی و رفاهی مورد نیاز روستا در حدود امکانات.

ط - پیگیری شکایات اهالی روستا از ادارات حوزه مربوط از طریق مقامات مسئول.

قصده داشتیم در سالگرد تأسیس شوراهای اسلامی (نهم اردیبهشت) گفتگویی با رئیس شورای اسلامی ایبانه داشته باشیم که تاکنون زمینه آن فراهم نشده است. از آنجا که شوراهای اسلامی روستاها می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در رشد و شکوفائی مناطق خود ایفا کنند و تحقق این امر در گرو توجه اعضاء شوراها به مسئولیت‌هایی است که بر طبق قوانین کشور پذیرفته‌اند و همچنین آگاهی از اختیاراتی است که برای انجام این مسئولیت‌ها، قانوناً به ایشان تفویض شده است لذا در این فرصت بخشی از قانون شوراهای اسلامی روستا جهت تئور افکار عمومی خوانندگان گرامی آورده می‌شود و امید است در آینده نزدیک این توفیق حاصل شود تا ضمن ارائه کارنامه شورای اسلامی ایبانه، عملکرد شورا و آثار آن با لحاظ نمودن اختیارات و مسئولیت‌های مصوب قانونی مورد نقد و بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گیرد. از فرصت پیش آمده استفاده نموده از اعضاء محترم شورای اسلامی ایبانه درخواست می‌شود شرایط انجام مصاحبه‌ای با ماهنامه را فراهم نمایند تا برای نخستین بار نقطه نظرات ایشان در رسانه متعلق به مردم ایبانه منعکس گردد.

ماهنامه فاخته

نشریه فرهنگی، اجتماعی استان اصفهان
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: حسین نقدی بادی
نشانی: بادرود، خیابان شریعی، پلاک ۲۰، ص:ب: ۱۳۱ - ۸۷۶۶۱
دفتر مرکزی نشریه فاخته - تلفاکن: ۲۳۳۳۳۶۸ - ۰۲۶۲
www.badroodnews.com
E-mail: mahnamefakhteh@yahoo.com
www.fakhtehmag.blogfa.com

مطالب چاپ شده با نام نویسنده در نشریه فاخته لزوماً بیانگر دیدگاه‌های این جریده نیست.

ی - همکاری با نیروی انتظامی جهت برقراری امنیت و نظم عمومی حسب درخواست بخشدار.

ک - ایجاد زمینه مناسب و جلب مشارکت عمومی در جهت اجرای فعالیت‌های تولیدی و وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی.

ل - فراهم نمودن زمینه مشارکت و جلب همکاری مردم در جهت ایجاد و توسعه نهادهای مدنی، کتابخانه و مراکز فرهنگی، بهبود و ارتقای فرهنگی اقشار مختلف بویژه جوانان و بانوان و برنامه‌ریزی در انجام خدمات اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی، سوادآموزی و سایر امور با موافقت و هماهنگی مراجع ذیربط.

وظایف شوراها موضوع قانون شوراهای اسلامی روستا مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ مجلس شورای اسلامی:

ماده ۷۴ - وظایف و اختیارات شورای اسلامی روستا عبارتند از:

از علاقمندان نشریه که تاکنون موفق به دریافت شماره های آن از طریق پست نشده‌اند و خواهان دریافت آن هستند، تقاضا می‌شود آدرس دقیق و کدپستی خود را از طریق تماس تلفنی با شماره‌های ۰۹۳۶۶۸۷۳۶۶۹ و ۰۷۳۳۲۹۴۵۱ به دفتر نشریه اطلاع داده تا نسبت به ارسال شماره های ماهنامه برای آنها اقدام شود. ضمناً ایبانه‌ایهایی که مایل به دریافت نسخه دیجیتال نشریه هستند نشانی پست الکترونیک خود را به آدرس ذیل ارسال نمایند.

mag@abyaneh.org

همچنین از این پس امکان دریافت نسخه الکترونیک نشریه از طریق پایگاه اینترنتی ماهنامه به نشانی زیر نیز وجود دارد.

www.abyaneh.org

از همه خوانندگان عزیز و همشهریان گرامی انتظار داریم با ارسال مقالات، نقطه نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود ما را در ارائه هر چه بهتر نشریه ضمیمه «ایبانه» یاری فرمایند.

ارتباط با انجمن خانه مردم ایبانه
آدرس پستی: تهران - صندوق پستی ۱۵۸۷۵-۶۷۶۷
تلفن ثابت: ۰۲۱ - ۷۷۲۹۴۵۱
همره: ۰۹۱۲۵۲۷۷۰۶۶

م - انتخاب فردی ذیصلاح به سمت دهیار برای مدت چهارسال براساس آیین‌نامه مربوط و معرفی به بخشدار جهت صدور حکم.

ن - ایجاد زمینه مناسب برای توسعه اشتغال و جلب مشارکت‌های عمومی در جهت گسترش فعالیت‌های تولیدی.

س - مشارکت در تهیه طرح‌های هادی روستا و بهسازی بافت‌های فرسوده و ضوابط و مقررات ساخت و ساز.

ع - نظارت بر حسن اجرای مقررات مربوط به حفاظت و بهسازی محیط زیست روستا و بهره‌برداری از منابع طبیعی و جلوگیری از فرسایش خاک و حفظ عمران، مزارع، باغ‌ها، مراتع، جنگل‌ها و محدوده‌های زیست محیطی، احیا و لایروبی قنوات و نه‌های متروکه و ارائه طرح و پیشنهاد در این زمینه به شورای بخش.

الف - نظارت، پیگیری بر حسن اجرای مصوبات شورای اسلامی روستا.

ب - ارائه پیشنهاد جهت رفع کمبودها، نارسایی‌ها و نیازها به مقامات ذیربط، مقامات مذکور موظف به بررسی پیشنهادات و ارائه پاسخ، حداکثر ظرف مدت دو ماه، به شورا هستند. در صورت عدم ارائه پاسخ در موعد مقرر، مراتب برای پیگیری قانونی به اطلاع مقامات مافوق می‌رسد.

ج - تشکیل گروه‌هایی عمومی جهت ارائه گزارش کار و دریافت پیشنهادات و پاسخ به سوالات و جلب مشارکت و خودیاری مردم برای پیشبرد امور روستا حداقل دو بار در سال و با پانزده روز اعلام قبلی.